

Knihovny, nebojte se být on-line

Vanda Vaníčková

Dnešní doba není zcela ideální. Každý je s něčím (leč malým) nespokojen. Někdo tlak dusí v sobě. Jiný protestuje navenek. Podle mého názoru bychom se měli dát jakousi zlatou střední cestou. Snažit se dobře přizpůsobit. A adaptovat se nemusí jenom jedinec, ale i taková knihovna. Třeba právě ta vaše.

Internet a dvacáté první století. Jeden by mezi slova vložil rovnítko. Pro druhého je svět html kódů a příkazů španělská vesnice. Na druhou stranu člověk je tvor učenlivý. Celý život by se měl zdokonalovat a rozvíjet. Zkuste to také.

Pro ještě efektivnější přesvědčování jsem se zeptala na pár otázek z oblasti Facebooku a internetu obecně. Vyzpovídala jsem odbornou asistentku katedry pedagogiky a psychologie, koordinátorku a pracovníci poradenského centra Univerzity Hradec Králové Mgr. Kateřinu Juklovou, Ph.D., tedy odborníci na slovo vzatou.

V prvé řadě mne zajímal odborný názor na zapojení knihoven, škol, sdružení apod. na vesnicích. V poslední době jejich okolí – potažmo celá společnost – prahne po vlastní virtuální podobě (webové stránky, fóra, profily na sociálních sítích).

Doktorka Juklová má na věc totožný názor jako já. Lokace instituce by neměla bránit tomu, aby byla, jak se říká, vidět. „Podle mého názoru si v dnešní době ani drobné organizace na vesnicích nemohou dovolit zůstat utajeny a odkázány na osobní kontakt s uživateli. Možnost virtuálního kontaktu může podstatně rozšířit okruh uživatelů a ušetřit časové i lidské zdroje, které by byly třeba v případě osobního kontaktu. Navíc tímto způsobem o sobě dávají vědět i jiným subjektům a otevírají si tak dveře k různým formám spolupráce a podpory,“ odpovídá Juklová.

Být vidět je zkrátka výhodou. Takže můžeme bez ostychu udělat první pomyslnou čárku do kolonky „PRO“ na seznamu pro a proti Facebooku.

Druhá otázka mířila na jednu z nejdůležitějších věcí, kterou jakákoli knihovna potřebuje. Oslovit čtenáře. Zajímalo mne, co považuje odborník za lepší a hlavně efektivnější formu. Zda raději sáhnout po tištěné pozvánce, nebo pozvánce šířené prostřednictvím internetové korespondence apod. Kateřina Juklová reaguje na otázku takto: „Čtenáři netvoří homogenní skupinu. Rozdíly v preferencích formy informovanosti lze najít zejména z hlediska věku. Starší generace pravděpodobně uvítá informace v tištěné podobě, zatímco mladí čtenáři, zvyklí pracovat s internetem, dají přednost webové prezentaci.“

Zde můžeme lehce zapolemizovat, zda by Facebook nebyl pro malou knihovnu zbytečný. Inu, když ho nikdo nebude navštěvovat, nevádí. Horší by bylo, kdyby chtěl někdo navštěvovat, ale nebylo by co. Proto uděluji opět čárku do kolonky „PRO“.

Námět k další otázce měl zcela konkrétní podobu. Ptala jsem se přímo na Facebook. Zajímalo mě názor odborníka na jeho bezpečnost jako sociální sítě. Veřejnost a média nejčastěji hovoří o zneužití osobních údajů. Není to však na úkor nějakého jiného problému, který může být ve svém důsledku daleko nebezpečnější? Juklová odpovídá: „Vedle rizika zneužití osobních údajů se prozatím o žádné další závažnější hrozbě neví. Využívání sociálních sítí předpokládá uživatelskou úroveň počítačové gramotnosti, s čímž mohou mít problém starší občané. Nejrůznějšími doplňkovými informacemi mohou webové stránky rozptýlovat pozornost a svádět k setrvání delšího časového úseku, nežli bylo původně zamýšleno.“

Tak zde to pro Facebook nejlépe nedopadlo. Proto čárka do kolonky „PROTI“. Na druhou stranu existuje okolo nás tolik věcí, které odvádějí naši pozornost, a s oblibou je používáme stále a stále.

Sečteno a podtrženo Facebook u mne jako vhodný prostředek pro prezentaci svůj boj vyhrál. Radím i vám, zkuste ho také. Možná bude hodně lidí překvapeno, jak je právě knihovna, do které chodí každý týden, světová a drží krok s trendy.